

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 12C/198/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615208253
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Šulajová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2015:6615208253.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Renátou Šulajovou v právnej veci žalobkyňa R. J., narodená XX.XX.XXXX, bytom Š. XX, štátna občianka SR, zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o. so sídlom Košice, Kuzmányho 29, IČO: 47 234 466 proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v konaní o zaplatenie sumy 3 237,-- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 3 237,--Eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3 237,--Eur od 22.05.2015 do zaplatenia a nahradiť jej trovy právneho zastúpenia vo výške 668,24 Eur na účet právneho zástupcu žalobkyne O. J. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet Okresného súdu Lučenec súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 194,--Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 3 237,--Eur spolu s 5,05 % ročným úrokom z omeškania počnúc od 22.05.2015 do zaplatenia.

Uviedla, že Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 10.07.2013 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 350,--Eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 300,-- Eur označená ako "celkové náklady", ktorú sa zaviazala zaplatiť v 10 mesačných splátkach počnúc dňom 12.08.2013. Žalobkyňa použila poskytnutý úver na osobné potreby. Ročný úrok tak predstavuje viac ako 110 %.

Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 10.07.2013 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 350,-- Eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 300,--Eur označená ako "celkové náklady", ktorú sa zaviazala zaplatiť v 10 mesačných splátkach počnúc dňom 12.08.2013. Žalobkyňa použila poskytnutý úver na osobné potreby. Ročný úrok tak predstavuje viac ako 110 %.

Zmluvou o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 06.06.2013 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyni zo strany žalovaného vo výške 2700,--Eur. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 2 592,- Eur označená ako "celkové náklady", ktorú sa zaviazala zaplatiť v 12 mesačných splátkach počnúc dňom 10.07.2016. Žalobkyňa použila poskytnutý úver na osobné potreby. Ročný úrok tak predstavuje viac ako 96 %.

Poukázala na ustanovenia § 39, § 41, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 6, § 54 ods. 1, 2 a § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na povahu a obsah uzavretej zmluvy, je zrejmé že ide o spotrebiteľskú zmluvu nakoľko žalobkyňa pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobkyňa považuje výšku dohodnutej odplaty za poskytnutý úver/pôžičku za neplatný právny úkon pre jej priamy rozpor so zákonom (§ 39 a 53 ods. 6 OZ).

Zo znenia zákona číslo 129/2010 Z. z. § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 písm. f/, i/, j/, § 11 ods. 1 vyplýva, že pre absenciu podstatných obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve, a to druhu spotrebiteľského úveru, doby trvania zmluvy, úrokovej sadzby a termínu konečnej splatnosti úveru a ročnej percentuálnej miere nákladov mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 3 400,-- Eur (350,--Eur zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, 350,-- Eur zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX a 2 700,-- Eur zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX). Preto aj v prípade, ak by súd nepovažoval dohodu o odplate za neplatný právny úkon (podľa čl. II tohto návrhu) nemal žalovaný nárok na úroky a poplatky v zmluve označené ako odplata.

Žalobkyňa uvedením do omylu zo strany žalovaného uhradila na jeho účet sumu vo výške:

- 5307,-- Eur zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, istina 2 700,-- Eur, preplatok 2607,- Eur
- 680,-- Eur zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, istina 350,-- Eur, preplatok 330,-- Eur
- 650,-- Eur zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, istina 350,-- Eur, preplatok 300,-- Eur

tzn. v súhrne o 3 237,-- Eur viac než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 3 237,--Eur tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného.

Žalobkyňa poukázala na ustanovenia § 451 ods. 1, 2 a § 456 Občianskeho zákonníka a má za to, že ide na strane žalovaného o bezdôvodné obohatenie.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný do dnešného dňa ani napriek výzve žalobkyne dlžnú sumu nevrátil uplatňuje si žalobkyňa okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Dňa 10.07.2013 uzavrela žalobkyňa so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, dňa 17.07.2013 strany uzavreli zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, dňa 06.06.2013 strany uzavreli Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX. Napriek tomu, že žalobkyňa nežiadala úver na podnikanie a ani ho na podnikanie nepoužila, predmetná zmluva obsahuje prehlásenie dlžníka o tom, že prijaté finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania a údaj IČO povinného a to z dôvodu, že zmluvy pripravil a vypísal žalovaný bez možnosti jej zmeny povinným. Taktiež žalovaný si pred podpisom zmluvy vyžiadal aj číslo občianskeho preukazu a údaj rodného čísla povinného, teda údaje identifikujúce nepodnikajúcu fyzickú osobu, čím došlo k dvojakému označeniu povinného. K dvojakému označeniu povinného poukázala aj na judikatúru Krajského súdu v Banskej Bystrici. Krajský súd v Banskej Bystrici v Uznesení číslo konania 4 CoE 100/2013 - 133 sa stotožňoval s posúdením predmetného zmluvného vzťahu medzi oprávneným a povinným ako vzťahu spotrebiteľského zo strany prvostupňového súdu, nakoľko vzhľadom na označenie dlžníka (povinného) v predmetnej úverovej zmluve nie je z jej obsahu možné ustáliť, či povinný túto zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ alebo ako nespotebiteľský subjekt v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Uvedené nemožno bezpečne ustáliť s poukazom na "dvojaké" označenie povinného v tejto zmluve tak osobnými údajmi, ktoré sú typické pre nepodnikajúcu fyzickú osobu (meno, priezvisko, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu a trvalé bydlisko) ako aj údajmi charakterizujúcimi fyzickú osobu podnikateľa (obchodné meno, IČO, miesto podnikania). Z uvedených údajov dokonca možno dôjsť skôr k predpokladu, že povinný uvedenú zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ a nie ako podnikateľ, keď údaje obsiahnuté v rámci označenia zmluvných strán, ktoré by charakterizovali povinného ako podnikateľa sú voľne dostupné vo verejnej časti živnostenského registra alebo tiež z osvedčenia o živnostenskom oprávnení. Naopak údaje charakterizujúce povinného ako fyzickú osobu nepodnikateľa nie sú verejne prístupné a je možné ich zistiť len z dokladov priamo poskytnutých povinným, napríklad z občianskeho preukazu. Zo znenia predmetnej zmluvy je zrejmé, že verejná listina (napr. Občiansky preukaz) nebola pri uzatváraní zmluvy využitá len na identifikáciu dotknutej fyzickej osoby, či napr. ide o tú istú osobu, ktorá predložila živnostenské oprávnenie, ale tieto údaje boli do

obsahu zmluvy priamo zahrnuté. Preto sa dá predpokladať, že dlžník v uvedenom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ.

Predmetná zmluva o úvere má povahu značne jednostrannej adhéznej zmluvy obsahujúcej veľké množstvo ustanovení znevýhodňujúcich dlžníka, ktorej obsah rozhodne nenasvedčuje tomu, že by jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi. Jej forma na predtlačenom formulári spolu so všeobecnými zmluvnými podmienkami skôr svedčí o skutočnosti, že bola uzatváraná bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán, z postavenia zmluvne nadriadeného subjektu voči subjektu podriadenému, t.j. z postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi. V prípade pochybnosti o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu (spotrebiteľský vzťah), má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ, oprávnený), pričom existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. V opačnom prípade je potrebné uplatniť výklad v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Bezpečným preukázaním nemôže byť (nie je) všeobecný údaj o poskytnutí úveru na výkon podnikania, prípadne uvedenie identifikačného čísla osoby a ani údaj o tom, pod akým číslom je fyzická osoba zapísaná v živnostenskom registri. Takéto údaje neposkytujú odpoveď na otázku, v akom odbore podnikania povinný vykonáva svoju podnikateľskú činnosť a akú konkrétnu súvislosť s podnikateľskou činnosťou vôbec uzatvorenie zmluvy o úvere má. Oprávnenému sa nepodarilo preukázať, že povinný pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a teda že predmetná zmluva má nespotebiteľský charakter.

Rovnako dala do pozornosti aj Uznesenie Krajského súdu Bratislava, číslo konania 8NcC/25/2014-36 proti totožnému žalovanému spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., kde Krajský súd Bratislava rozhodol, že námietka nesúhlasu s postúpením veci pôvodne vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 18C/72/2013, je dôvodná. Okrem iného Krajský súd vo veci formálne zhodnej formulárovej zmluvy aká je v tomto prípade konštatoval: "nepochybne došlo k uzatvoreniu typovej (adhéznej) zmluvy, ktorá mala podobu formulárovej zmluvy s vopred určenými podmienkami s nemožnosťou zmeniť či ovplyvniť ich znenie..." "...Svoje postavenie spotrebiteľa navrhovateľ odôvodňoval tým, že pri uzatváraní zmluvy ani pri jej plnení nevystupoval vo vzťahu k odporcovi ako podnikateľ, ktoré jeho tvrdenie bude v konečnom dôsledku predmetom konania vo veci samej.

V tejto súvislosti odkázal Krajský súd Bratislava na rozhodnutie Krajského súdu Trnava, v exekučnej veci pod sp. zn. 10Coe/70/2010, ktorý konštatoval, že "bezpečným preukázaním nemôže byť (nie je) len všeobecný údaj o uzavretí zmluvy (poskytnutí úveru) na výkon povolania, ktorý neposkytuje odpoveď na otázku, aké je povolanie odberateľa a aký konkrétny súvis s týmto povolaním či predmetom činnosti odberateľa vôbec uzavretie príslušnej zmluvy má."

Ako aj Uznesenie Krajského súdu Košice, sp. zn. 4CoE/58/2013 ktorý sa nestotožnil s "Predčasným" právnym záverom súdu prvého stupňa, že nárok priznaný rozhodcovským rozsudkom nevyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Poukázal nato, že označenie povinnej v exekučnom titule, ako aj v návrhu na začatie exekúcie obsahuje IČO, ktoré môže svedčiť o skutočnosti, že úver mohol byť poskytnutý povinnej na účel podnikania. Avšak fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, môže uzavrieť aj takú zmluvu o úvere, ktorá sa netýka jej podnikateľskej činnosti, teda takú zmluvu, ktorá je zameraná na uspokojovanie jej osobných potrieb a potrieb jej členov rodiny a domácnosti, "Púhe označenie povinnej IČO-m nemôže viesť k záverom o tom, že predmetná zmluva bola uzavretá na účel podnikania. "

Žalobkyňa z uvedeného vyvodzuje, že zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným založený zmluvou o úvere je vzťahom spotrebiteľským, čo možno vyvodiť aj z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07 ktorý konštatoval, že " ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil", t.j. v prejednávanej veci v neprospech oprávneného.

Poukázala aj na Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15 Co/497/2014, v ktorom okrem iného uvádza: " Spotrebiteľ nemôže mať vedomosť o následkoch označenia ako podnikateľského subjektu prípadne použitia finančných prostriedkov na podnikateľské účely, pričom veriteľa zneužívajú

neznalosť spotrebiteľov o následkoch ich označovania ako podnikateľských subjektov a za tým účelom využívajú nekalé obchodné praktiky, ktoré typickým príkladom je práve duplicitné označenie subjektov."

Aj z Uznesenie Krajského súd Banská Bystrica číslo konania 13CoE/165/2013 - 103, ktorého účastníkom odporca k odvolacej námietke oprávneného, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský vzťah ako taký, keďže ani jeden z účastníkov konania nie je spotrebiteľom odvolací súd uviedol nasledovne: " Z predloženej zmluvy jednoznačne nevyplýva, či povinná uzavrela zmluvu o úvere ako fyzická osoba-nepodnikateľ alebo ako podnikateľ, a či v druhom z uvedených možností pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere konala alebo nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti. Zmluvnými stranami sú dodávateľ, spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., ktorej predmet činnosti je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, teda koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je subjekt, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Povinná na základe výzvy súdu oznámila, zmluvu o úvere uzatvorila ako fyzická osoba - spotrebiteľ a zo žiadneho jej úkonu pri žiadosti o úver nevyplývalo, že by si úver brala na podnikanie. Celá žiadosť o úver ako aj zmluvu o úvere vypísala obchodná zástupkyňa oprávneného a povinná žiadosť len podpísala." Z uvedeného Krajský súd Banská Bystrica konštatoval, "že je nepochybné s prihliadnutím na povahu účastníkov, obsahu zmluvy a vopred pripravenom obsahu zmluvy na predtlačenom formulári bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, preto je potrebné na tento právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva."

Na základe vyššie uvedených skutočností tvrdí, že ide jednoznačne o spotrebiteľský vzťah, nakoľko žalobkyňa si nebrala úver za účelom výkonu povolania, podnikania či zamestnania, ale že ho použila na súkromné účely.

Žalobkyňa má za to, že zo strany žalovaného, ide len o obchádzanie zákona, aby sa vyhol posudzovaniu absencii obligatórnych náležitostí zmluvy, vzhľadom na početné chyby v zmluvách, ktoré žalovaný predkladá spotrebiteľom. A teda, aj keby sa neposudzoval úver podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch je nevyhnutné posudzovať zmluvu podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je potrebné považovať dohodu o výške poplatku v miere takmer 100 % z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj napriek tomu, že nie sú stanové limity na výšku úrokov pri úveroch a finančných pôžičkách a ich hodnota je ponechaná na dohodu zmluvných strán, ich konečná výška nie je neobmedzená. Uvedené potvrdzujú súdy pri svojej rozhodovacej činnosti napr.: Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 28. septembra 2011 spisová značka 3Co 3/2011, a rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave z 23. 08. 2011 spisová značka 16 ICm 944/2010.

Žalobkyňa ďalej tvrdí, že takmer každý odsek predmetnej zmluvy je nápadne, až krajne nevyvážený, postavený v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Okrem toho tak, ako je tomu v stovkách ďalších úverových vzťahoch žalovaného, úverovú zmluvu nemohla žalobkyňa ovplyvniť, nijako zmeniť ani upraviť nakoľko bola vopred predformulovaná a v takomto znení bez možnosti pripomienkovania predložená na podpis spotrebiteľovi. Uvedené vyplýva aj z výpovede žalobkyne.

Vzhľadom na znenie zmluvy o úvere, znenie Všeobecných podmienok poskytnutia úveru a z dôvodu neprehľadnosti a nedodržania zákonom stanovených náležitostí zmluvy o úvere, žalobkyňa ustanoveniam zmluvy o úvere, bez príslušného vzdelania, poprípade skúseností nemohla rozumieť a vyčítať z nej všetky pre ňu plynúce následky. Taktiež pokiaľ ide o osobitný podpis žalobkyňa, ktorý má vyjadriť jej súhlas so žalovaným uvedeným účelom použitia finančných prostriedkov, je potrebné povedať, že spotrebiteľ absolútne nemá a ani nemôže mať vedomosť o tom, čo zaškrtnutie daného políčka znamená a spôsobuje (resp. má spôsobiť). Teda nemôže ani predpokladať ako si svoje postavenie môže zhoršiť, a preto je nevyhnutné účel použitia poskytnutých finančných prostriedkov skúmať z objektívneho hľadiska. Rovnako ako nevie, aké následky môže spôsobiť ak si berie spotrebiteľský úver a v zmluve o úvere sa nechá označiť obchodným menom, respektíve IČO-m. Žalobca v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie ústavného súdu Slovenskej republiky I.US 285/2011-16 z 24.08.2011, ktorý okrem iného uviedol nasledovne: "K námietke oprávneného v odvolaní, že vzhľadom na osobu povinného - podnikajúca fyzická osoba - sa v danom prípade nejedná ani o spotrebiteľský vzťah ako taký a nie je možné daný vzťah podriaďiť pod právnu úpravu spotrebiteľského

úveru, keďže ani jeden z účastníkov konania nie je spotrebiteľom, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v danom prípade, aj keď bol povinný v zmluve o úvere označený tak rodným číslom, ako aj IČO-m, nebolo preukázané, že by konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu jeho obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Navyše zo samotnej zmluvy o úvere nevyplýva účel poskytnutia peňažných prostriedkov, či už na výkon povolania, zamestnania alebo podnikania dlžníka, ktorý by vylučoval aj aplikáciu z. č. 258/2001 Z. z., a nevyplýva z nej ani to, aký má poskytnutý úver súvis s podnikaním dlžníka. Podľa názoru odvolacieho súdu je v záujme oprávneného pri uzatváraní zmluvy, ktorá nemá byť považovaná za spotrebiteľskú zmluvu špecifikovať účel uzatvorenia zmluvy priamo v zmluve tak, aby bol jasný a zrozumiteľný. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, čím treba podľa názoru odvolacieho súdu dospieť k záveru, že dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy o úvere zaťažuje toho, kto túto skutočnosť tvrdí, čiže oprávneného. Vzhľadom na uvedené mal odvolací súd za to, že na vzťah medzi oprávneným a povinným je potrebné aplikovať právne normy spotrebiteľského práva, t. j. Občiansky zákonník v ust. § 52 a nasl., ako aj ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch."

Nevyhnutnosť objektívneho posúdenia účelu použitia finančných prostriedkov potvrdzuje taktiež rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky a Európskeho súdneho dvora (pri konkrétne tých istých formulárových zmluvách o úvere odporcu) a judikatúra súdov Českej republiky (pri obdobných zmluvách o úvere), ktoré pri posudzovaní týchto zmlúv posúdili úverový vzťah ako spotrebiteľský a tak nevyhnutne aplikovali ustanovenia právnych predpisov určených na ochranu spotrebiteľa a v obdobných prípadoch.

Je nevyhnutné skúmať použitie finančných prostriedkov - v uvedených súvislostiach je aj v súlade s ustálenou judikatúrou. V uvedenej súvislosti žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 26. mája 2011, sp. zn. 6Co 84/2011, podľa ktorého je konanie, ktorým sa presvedča, navádza alebo inak pôsobí na spotrebiteľov, s cieľom dosiahnuť, aby sa ako účel úveru vyznačil účel na zamestnanie, povolanie alebo podnikanie, teda aby sa vyznačoval ako účel úveru, účel, ktorý nie je pravdivý, je v rozpore so smernicou č. 2005/2009 ES z 11. 05. 2005 o nekalých obchodných praktikách voči spotrebiteľovi na vnútornom trhu, pretože takéto konanie možno zaradiť pod nekalú prax a zároveň môže napĺňať atribúty agresívnej obchodnej praxe, čo znamená, že ak sa podstatne zhoršuje sloboda výberu alebo správanie priemerného spotrebiteľa, každá nekalá prax sa považuje za neprijateľnú voči spotrebiteľovi.

V prejednávanej príhode je nevyhnutné poukázať taktiež na tú skutočnosť, že predmetná zmluva o úvere napriek jej označeniu, ako úverovej zmluvy je reálne zmluvou o pôžičke podľa ustanovení § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uvedené je odôvodnené tým, že:

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka Zmluvou o pôžičke p r e n e c h á v a veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. - REÁLNA ZMLUVA.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka sa Zmluvou o úvere sa z a v ä z u j e veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. KONSENZUÁLNA ZMLUVA.

V prípade predmetného vzťahu ide o zrejmu reálnu zmluvu, nakoľko pri samotnom podpise došlo k odovzdaniu peňazí (pôžičky). Aj napriek snahe žalovaného účelovo zaradiť tento vzťah pod režim obchodného zákonníka je tento vzťah nevyhnutne posúdiť bez ohľadu na označenie zmluvy podľa jeho obsahu a nie formy, resp. nesprávne pomenovaného úkonu (zmluvy). Zmluvný vzťah tak v každom prípade treba subsumovať pod normy občianskeho práva.

Aj v prípade, ak by súd z akýchkoľvek dôvodov posúdil zmluvný vzťah podľa noriem obchodného zákonníka, je zrejme, že dohoda o výške odplaty za poskytnutú pôžičku nie je neobmedzená ani medzi podnikateľskými subjektmi. Priemerná výška odplaty za porovnateľné podnikateľské úvery v čase uzavretia zmlúv bola v júni 2013 na úrovni 13,04 % a v júli 2013 na úrovni 12,99 %.

Žalovaný vo svojom odvolaní tvrdí, že predmetné zmluvy o úvere uzatvorené medzi žalobkyňou a žalovaným nemožno považovať za zmluvy spotrebiteľské a to z dôvodu, že boli poskytnuté na účel výkonu podnikania a teda sa nejedná o zmluvy medzi spotrebiteľom a dodávateľom. S predmetným

tvrdením žalobca nemôže súhlasiť a trvá na tom že tento vzťah je vzťahom spotrebiteľským a teda na danú zmluvu sa vzťahujú ustanovenia z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti poukazuje žalobkyňa na to, že právny názor žalovaného je absolútne nesprávny, a to z toho dôvodu, že už zo samotnej podstaty spotrebiteľského práva vyplýva, že právne predpisy určené na ochranu spotrebiteľa je nevyhnutné aplikovať vždy vtedy, ak ide o zmluvný vzťah uzavretý medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ak to samotný predpis nevyklučuje. Na predmetné vzťahy založené zmluvou o úvere je teda nevyhnutné uplatniť práve ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a Občianskeho zákonníka. Uvedené je odôvodnené tým, že podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") platného a účinného v čase uzavretie zmluvy o úvere:

§ 1 ods. 2) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

§ 2 písm. d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

§ 2 písm. a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,

písm. b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Žalobkyňa argumentuje pri posudzovaní týchto vzťahov ako nespotebiteľských najmä tým, že v predmetných zmluvách o poskytnutí úveru bol ako účel poskytnutia úveru zaškrtnutý účel podnikania. Má za to, že zo strany žalovaného, ide len o obchádzanie zákona, aby sa vyhol posudzovaniu absencií obligatórnych náležitostí zmluvy, vzhľadom na početné chyby v zmluvách, ktoré žalovaný predkladá spotrebiteľom. Je nevyhnutné povedať, že takmer každý odsek predmetných zmlúv je nápadne, až krajne nevyvážený, postavený v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa.

Predmetné zmluvy o úveroch majú povahu značne jednostranných adhéznych zmlúv obsahujúcich veľké množstvo ustanovení znevýhodňujúcich dlžníka, ktorej obsah rozhodne nenasvedčuje tomu, že by jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi. Ich forma na predtlačenom formulári spolu so všeobecnými zmluvnými podmienkami skôr svedčí o skutočnosti, že boli uzatvárané bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán, z postavenia zmluvne nadriadeného subjektu voči subjektu podriadenému, t.j. z postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi. V prípade pochybnosti o tom, či ide o spotrebiteľské zmluvy (spotrebiteľský vzťah), má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmlúv dodávateľ (veriteľ, oprávnený), pričom existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. V opačnom prípade je potrebné uplatniť výklad v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Bezpečným preukázaním nemôže byť (nie je) všeobecný údaj o poskytnutí úveru na výkon podnikania, prípadne uvedenie identifikačného čísla osoby a ani údaj o tom, pod akým číslom je fyzická osoba zapísaná v živnostenskom registri. Takéto údaje neposkytujú odpoveď na otázku, v akom odbore podnikania povinný vykonáva svoju podnikateľskú činnosť a akú konkrétnu súvislosť s podnikateľskou činnosťou vôbec uzatvorenie zmluvy o úvere má. Žalovanému sa nepodarilo preukázať, že žalobca pri uzatváraní a plnení zmlúv o úvere konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a teda že predmetné zmluvy majú nespotebiteľský charakter.

Zmluvné vzťahy medzi žalobkyňou a žalovaným založené zmluvou o úvere sú vzťahom spotrebiteľským, čo možno vyvodiť aj z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07 ktorý konštatoval, že " ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil", t.j. v prejednávanej prípad v neprospech oprávneného. Dovoľujeme si uviesť aj Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15 Co/497/2014, v ktorom okrem iného uvádza: "Spotrebiteľ nemôže mať vedomosť o následkoch označenia ako podnikateľského subjektu prípadne použitia finančných prostriedkov na podnikateľské účely, pričom veritelia zneužívajú neznalosť spotrebiteľov o následkoch ich označovania ako podnikateľských subjektov a za tým účelom využívajú nekalé obchodné praktiky, ktoré typickým príkladom je práve duplicitné označenie subjektov."

Žalovaný ďalej v IV. článku svojho odporu poukazuje na to, že poplatok za poskytnutie úveru nie je podľa neho neprimerane vysoký. Uvedené argumentuje poukázaním na rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe. K uvedeným tvrdeniam žalovaného žalobkyňa uvádza nasledovné:

Pokiaľ ide o ustanovenia zákona, ktoré uvedené tvrdenia negujú poukázala na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého:

- s účinnosťou od 01.06.2010 platí, že ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu (teda aj bankovom trhu) za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovení, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Najrozpornejšími ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi sú ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutý úver. K výške odplaty poskytnutého úveru uviedla, že v prejednávanej príhode nie je dôležité to z čoho sa predmetná odplata skladá, ale to, že jej výška dosahuje mieru takmer 100 %, čo je v absolútnom rozpore s ustanovením § 53 ods. 6) OZ ako aj v rozpore s dobrými mravmi, a to tým, že podstatne prevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Pokiaľ ide o konštantnú judikatúru, okrem rozhodnutí na ktoré poukázala žalobkyňa v samotnej žalobe, príkladom poukázala taktiež na Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 21. decembra 2010 spisová značka 8Cob/60/2010.

Žalobkyňa na pojednávaní súdu uviedla, že predtým ako uzatvorila Zmluvy o úvere so žalovaným navštívila jeho pobočku v Lučenci, kde uviedla, že potrebuje pôžičku na osobné veci ako chladničku, práčku, peniaze na opravu domu a podobne. Pracovníčka žalovaného jej oznámila, že je to v poriadku, že si má ísť dať overiť podpis na zmluve a prísť si pre peniaze. Všetky údaje do Zmlúv o úvere vypisovala pracovníčka žalovaného na základe jej občianskeho preukazu. Nepamätá si, či od nej pýtali aj živnostenský list. Zo strany pracovníčky žalovaného sa jej nikto nepýtal na čo bude používať požičané peniaze, avšak ona i napriek tejto skutočnosti povedala, že ich potrebuje na kúpu chladničky, opravu rodinného domu a podobne. Peniaze z uvedených zmlúv teda použila na zakúpenie predmetných vecí a kúpu dreva. Na výkon podnikania peniaze zo Zmlúv o úvere nepoužila. Keď podpisovala zmluvy o úvere, bolo jej povedané, že to má podpísať trikrát, ukázali jej kde to má podpísať. Dobré nevidí, má aj potvrdenie od lekára, že trpí určitým druhom slepoty, a že je potrebné jej pomáhať pri vybavovaní úradných tlačív. Splátky z titulu Zmlúv o úvere vkladala na účet žalovaného alebo priamo v hotovosti v jeho pobočke. Od roku 2011 má živnosť na opatrovanie ľudí, takže si nemusí viesť denníky, nakoľko s týmto nemá žiadne výdavky a podáva len daňové priznania. Opatrovateľskú službu vykonáva v Nemecku cez sprostredkovateľskú agentúru.

Žalobkyňa taktiež poukázala na to, že na tunajšom súde v konaní spisová značka 5C/199/2015 bol vynesenej v obdobnej veci, avšak z iných Zmlúv o úvere rozsudok, z titulu bezdôvodného obohatenia v prospech nej.

Žalovaný v písomnom odpore proti platobnému rozkazu uviedol, že dňa 10.07.2013 uzatvoril ako veriteľ s dlžníkom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, dňa 06.06.2013 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX a dňa 04.10.2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX. Pri všetkých Zmluvách vystupoval a uzatvoril Zmluvy o úvere dlžník ako fyzická osoba - podnikateľ na podnikateľské účely a uviedol svoje IČO: 37 325 795. Nie je preto možné aplikovať na Zmluvy o úvere ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, keďže o spotrebiteľa v týchto prípadoch nejde. Zmluvy sa posudzujú podľa Obchodného zákonníka, nakoľko boli uzatvorené medzi dvoma podnikateľskými subjektmi. Navyše dlžníčke bol poskytnutý úver už v poradí 10 Zmlúv o úvere. Nakoľko má status dôchodcu, nebol by jej v takomto množstve poskytnutý úver, ak by nepôsobila ako aktívny živnostník.

Taktiež poukázal na to, že ako veriteľ dňa 10.07.2013 uzatvoril so žalobkyňou iba jedinú Zmluvu o úvere, a to č. XXXXXXXXXX, Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX je vedená na niekoho iného, nie na žalobkyňu. Žalobkyňou predložené Zmluvy o úvere nie sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere uzatvorenými v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý bol účinný v čase uzatvorenia ani jednej zmluvy, Zmluvy o úvere boli uzatvorené v zmysle Obchodného zákonníka o čom sa dohodli zmluvné strany.

V prípade postavenia žalovaného treba akcentovať aj jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s dlžníkom vstupoval. Nakoľko dlžník nemienil použiť peňažné prostriedky na svoju súkromnú potrebu, nie je spotrebiteľom. Žalovaný je taktiež toho názoru, že zo Zmlúv o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretých Zmlúv o úvere, predmetné Zmluvy o úvere neboli nikdy právoplatne vyhlásené za neplatné, rovnako tak právny dôvod na plnenie zo Zmluvy o úvere nikdy neodpadol. A majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov.

Poplatok za poskytnutie úveru nie je podľa žalovaného neprimerane vysoký ani v jednej z troch zmlúv o úvere, vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania ako podnikateľské náklady sú rozdielne vyššie oproti bankám. V čase uzatvorenia Zmluvy o úvere žalobkyňa príslušný poplatok vyhovoval, keďže voči jeho výške nič nenamietala. Čo sa týka príslušného poplatku, tento v jednej tretine predstavuje úrok v zmysle § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka a v dvoch tretinách náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou.

Ak by súd v konečnom dôsledku posúdil predmetnú zmluvu ako spotrebiteľskú, poukázal na dôvodovú správu k zákone o spotrebiteľských úveroch, kde úrok a poplatok za spracovanie zmluvy označuje za odplatu za poskytnutie úveru. Môže teda ísť o cenu plnenia, ktorá nemôže byť neprijateľnou podmienkou v zmysle Občianskeho zákonníka, v prípade ak by síce nešlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ale by išlo o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle Občianskeho zákonníka.

Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, prečítaním Zmlúv o úvere uzatvorených medzi účastníkmi konania číslo XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2013, číslo XXXXXXXXXX zo dňa 04.10.2012, číslo XXXXXXXXXX zo dňa 06.06.2013, listinného dôkazu preukazujúceho splácanie úveru, vyjadrení účastníkov konania, rozsudku Okresného súdu Lučenec spisová značka 5C/199/2015, výpisu zo živnostenského registra, Osvedčenia o živnostenskom oprávnení a zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 06.06.2013 medzi účastníkmi konania bola uzatvorená Zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXX, kde žalobkyňa ako dlžník si požičala od žalovaného ako veriteľa sumu 2 700,--Eur. Zo Zmluvy o úvere (č. I. 4 spisu, originál prílohová obálka) je zrejmé, že zmluva o úvere bola uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníkom, kde v prvom rámcčku je uvedená ako živnostníčka pod obchodným menom s príslušným IČOm a v treťom rámcčku je uvedená ako fyzická osoba s rodným číslom. V druhom rámcčku zmluvy je uvedené, že veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 2 700,--Eur a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 2 592,--Eur, spolu 5 292,--Eur v 12 mesačných splátkach po 441,--Eur počnúc dňom 11.07.2013. Zároveň svojim podpisom mala prehlásiť žalobkyňa, že prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. V poslednom rámcčku zmluvy je uvedené, že žalobkyňa ako dlžník svojim podpisom potvrdzuje prevzatie peňažnej hotovosti uvedenej v zmluve.

Dňa 04.10.2012 medzi účastníkmi konania bola uzatvorená Zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXX, kde žalobkyňa ako dlžník si požičala od žalovaného ako veriteľa sumu 350,--Eur. Zo Zmluvy o úvere (č. I. 45 spisu, originál prílohová obálka) je zrejmé, že zmluva o úvere bola uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníkom, kde v prvom rámcčku je uvedená ako živnostníčka pod obchodným menom s príslušným IČOm a v treťom rámcčku je uvedená ako fyzická osoba s rodným číslom. V druhom rámcčku zmluvy je uvedené, že veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 350,--Eur a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 300,--Eur, spolu 650,--Eur v 10 mesačných splátkach po 65,--Eur počnúc dňom 25.10.2012. Zároveň svojim podpisom mala prehlásiť žalobkyňa, že prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. V poslednom rámcčku zmluvy je uvedené, že žalobkyňa ako dlžník svojim podpisom potvrdzuje prevzatie peňažnej hotovosti uvedenej v zmluve.

Dňa 10.07.2013 medzi účastníkmi konania bola uzatvorená Zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXX, kde žalobkyňa ako dlžník si požičala od žalovaného ako veriteľa sumu 350,--Eur. Zo Zmluvy o úvere (č. I. 5 spisu, originál prílohová obálka) je zrejmé, že zmluva o úvere bola uzatvorená medzi žalobkyňou ako dlžníkom, kde v prvom rámcčku je uvedená ako živnostníčka pod obchodným menom s príslušným IČOm a v treťom rámcčku je uvedená ako fyzická osoba s rodným číslom. V druhom rámcčku zmluvy je

uvedené, že veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 350,--Eur a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 300,--Eur, spolu 650,--Eur v 10 mesačných splátkach po 65,--Eur počnúc dňom 12.08.2013. Zároveň svojim podpisom mala prehlásiť žalobkyňa, že prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. V poslednom rámcčku zmluvy je uvedené, že žalobkyňa ako dlžník svojim podpisom potvrdzuje prevzatie peňažnej hotovosti uvedenej v zmluve.

Z titulu uzatvorenej Zmluvy číslo XXXXXXXXXX žalobkyňa listinným dôkazom preukázala, že z poskytnutého úveru 2 700,--Eur žalovanému zaplatila sumu 5 307,--Eur (č. I. 4 opak spisu).

Z listinného dôkazu, ktorý predložila žalobkyňa má súd preukázané, že z titulu Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver 350,--Eur zaplatila žalovanému sumu 680,--Eur.

Z listinného dôkazu doloženého žalobkyňou má súd preukázané, že z titulu Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX žalobkyňa zaplatila žalovanému z poskytnutého úveru 350,--Eur sumu 650,--Eur.

Z výpisu živnostenského registra súdom je preukázané, že v období uzatvárania Zmlúv o úvere, ktoré sú predmetom sporu žalobkyňa mala predmet podnikania poskytovať krátkodobú pomoc pri opatere detí a starších osôb. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z listinného dôkazu, ktorý bol predložený do súdneho spisu žalobkyňou, a to Osvedčenia o živnostenskom oprávnení zo dňa 02.09.2011.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec číslo konania 5C/199/2015-63 súd zaviazal žalovaného z titulu iných uzatvorených zmlúv so žalobkyňou na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2 826,--Eur s príslušenstvom. Rozsudok bol vynesený dňa 11.09.2015, doposiaľ nie je právoplatný, žalovaný podal odvolanie.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., účinný ku dňu 04.10.2012, 10.07.2013, 06.06.2013, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/, b/ d/, zákona č. 129/2010 Z. z., účinný ku dňu 04.10.2012, 10.07.2013, 06.06.2013, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z., účinný ku dňu 04.10.2012, 10.07.2013, 06.06.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
 - l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
 - n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
 - o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
 - q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
 - r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
 - s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
 - t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
 - u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
 - w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
 - x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
 - y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z., účinný ku dňu 04.10.2012, 10.07.2013, 06.06.2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti mal súd preukázané, že žaloba žalobkyne je dôvodná.

Súd predmetný právny vzťah z titulu uzatvorených zmlúv o úvere posúdil ako spotrebiteľský. Vzhľadom na označenie dlžníka v predmetných úverových zmluvách nie je z ich obsahu možné ustáliť, či žalobkyňa túto zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ alebo ako nespotebiteľský subjekt v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Uvedené nemožno bezpečne ustáliť s poukazom na "dvojaké" označenie dlžníka v týchto zmluvách tak osobnými údajmi, ktoré sú typické pre nepodnikajúcu fyzickú osobu (meno, priezvisko, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu a trvalé bydlisko) ako aj údajmi charakterizujúcimi fyzickú osobu podnikateľa (obchodné meno, IČO, miesto podnikania). Z uvedených údajov dokonca možno dôjsť skôr k predpokladu, že dlžník uvedenú zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ a nie ako podnikateľ, keď údaje obsiahnuté v rámci označenia zmluvných strán, ktoré by charakterizovali dlžníka ako podnikateľa sú voľne dostupné vo verejnej časti živnostenského registra alebo tiež z osvedčenia o živnostenskom oprávnení. Naopak údaje charakterizujúce dlžníka ako fyzickú osobu nepodnikateľa, nie sú verejne prístupné a je ich možné zistiť len z dokladov priamo poskytnutých dlžníkom, napríklad z občianskeho preukazu. Zo znenia zmluvy je zrejmé, že verejná listina (napr. Občiansky preukaz) nebola pri uzatváraní zmluvy využitá len na identifikáciu dotknutej fyzickej osoby, či napr. ide o tú istú osobu, ktorá predložila živnostenské oprávnenie, ale tieto údaje boli do obsahu zmluvy priamo zahrnuté. Preto sa dá predpokladať, že dlžník v uvedenom vzťahu vystupoval ako

spotrebiteľ. Predmetná zmluva o úvere má povahu značne jednostrannej adhéznej zmluvy obsahujúcej veľké množstvo ustanovení znevýhodňujúcich dlžníka, ktorej obsah rozhodne nenasvedčuje tomu, že by jej uzatvoreniu predchádzali rokovania typické pre uzatváranie zmlúv medzi podnikateľmi. Jej forma na predtlačenom formulári spolu so všeobecnými zmluvnými podmienkami skôr svedčí o skutočnosti, že bola uzatváraná bez hlbšej vzájomnej súčinnosti zmluvných strán, z postavenia zmluvne nadriadeného subjektu voči subjektu podriadenému, t.j. z postavenia dodávateľa voči spotrebiteľovi. V prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu (spotrebiteľský vzťah), má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ, žalovaný), pričom existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. V opačnom prípade je potrebné uplatniť výklad v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Bezpečným preukázaním nemôže byť (nie je) všeobecný údaj o poskytnutí úveru na výkon podnikania, prípadne uvedenie identifikačného čísla osoby a ani údaj o tom, pod akým číslom je fyzická osoba zapísaná v živnostenskom registri. Takéto údaje neposkytujú odpoveď na otázku, v akom odbore podnikania povinný vykonáva svoju podnikateľskú činnosť a akú konkrétnu súvislosť s podnikateľskou činnosťou vôbec uzavretie zmluvy o úvere má. Žalovanému sa nepodarilo preukázať, že dlžník pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a teda že predmetná zmluva má nespotebiteľský charakter. Vzhľadom na vyššie uvedené súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným založený zmluvou o úvere je vzťahom spotrebiteľským, čo možno vyvodiť aj z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07 ktorý konštatoval, že "ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil", t. j. v prejednávacom prípade v neprospech oprávneného.

Z predložených zmlúv jednoznačne nevyplýva, či žalobkyňa uzavrela zmluvu o úvere ako fyzická osoba - nepodnikateľ alebo ako podnikateľ, a či v druhom z uvedených možností pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere konala alebo nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti. Zmluvnými stranami sú dodávateľ, spoločnosť POHOTOVOST, s.r.o., ktorej predmet činnosti je aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, teda koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je subjekt, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Žalobkyňa uviedla že, zmluvu o úvere uzatvorila ako fyzická osoba - spotrebiteľ a zo žiadneho jej úkonu pri žiadosti o úver nevyplývalo, že by si úver brala na podnikanie. Celú žiadosť o úver ako aj zmluvu o úvere vypísala obchodná zástupkyňa žalovaného a žalobkyňa žiadosť len podpísala.

Z uvedeného je nepochybné, že s prihliadnutím na povahu účastníkov, obsah zmluvy a vopred pripravený obsah zmluvy na predtlačenom formulári medzi účastníkmi konania bola uzavretá spotrebiteľská zmluva podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Preto je potrebné na tento právny vzťah medzi veriteľom a dlžníkom aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva.

Občiansky zákonník v § 657 upravuje zmluvu o pôžičke, kde charakteristickým znakom tejto zmluvy je bezodplatnosť, pričom ustanovenie § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka umožňuje dohodnúť úroky. Výšku úrokov upravuje vykonávací predpis alebo dohoda zmluvných strán, pričom obmedzenie zmluvnej voľnosti sa riadi ustanoveniami o úžere v spojení s § 3 Občianskeho zákonníka. Treba zdôrazniť, že zmluva o pôžičke je reálnym kontraktom, to znamená, že zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, teda dochádza k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov dlžníkovi, pričom zmluva o úvere má konsenzuálny charakter, kde nedochádza k reálnemu odovzdaniu finančných prostriedkov dlžníkovi, pretože v zmysle § 497 Obchodného zákonníka sa veriteľ zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, teda v danom prípade sa v tomto momente veriteľ stáva dlžníkom a je povinný na požiadanie poskytnúť finančné prostriedky zmluvnej strane.

Okrem tejto skutočnosti súd zdôrazňuje, že formulár ohľadom danej zmluvy je nejednoznačný a neobsahuje náležitosti zmluvy o úvere tak, aby nedochádzalo k pochybnému výkladu v jej obsahu. V zmysle § 43 Občianskeho zákonníka účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov

odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov. V zmysle § 37 ods. 1 právny úkon sa musí urobiť zrozumiteľne, inak je neplatný.

Z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že zmluva bola pripravená žalovaným, teda vo svojej podstate zodpovedá za nedostatky danej zmluvy. Zo zmluvy neodôvodnene vyplývajú skutočnosti, ktoré môžu účastníka pri jej uzatváraní zneisťovať, sú máťúce a nezrozumiteľné, pretože prvá časť danej zmluvy obsahuje údaje ohľadom dlžníka, právnickej osoby, nakoľko sa tu uvádza obchodné meno, IČO, číslo živnostenského registra. V tejto časti sa nič nehovorí o tom, že finančné prostriedky sú poskytované na účely podnikania.

Tretia kolónka však obsahuje miesto pre vpisovanie údajov vo vzťahu k fyzickej osobe, pretože táto sa identifikuje rodným číslom a číslom občianskeho preukazu. Vzhľadom na vyššie uvedené nie je zrejmé, z akého dôvodu duplicitne je tu uvedené miesto pre fyzickú osobu, pričom v druhej kolónke sa vpisuje výška úveru s príslušným poplatkom a celková suma, ktorú treba zaplatiť, aj výška splátok. Táto kolónka obsahuje údaj, kde dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú mu poskytované na výkon podnikania.

Ak by finančné prostriedky mali byť poskytnuté nepodnikateľovi, neexistuje ani miesto na dohodu ohľadom poskytovaných finančných prostriedkov a podmienok ich poskytnutia. Dlžník v takomto prípade nemá inú možnosť, ako prijať formulárovú zmluvu, kde je uvedené, že prostriedky sa poskytujú pre účely podnikania. Pokiaľ dané údaje vypisuje mandatár, o to viac v danom prípade vzniká pochybnosť o čestných praktikách poskytovateľa a správnosti vypísaných údajov vo vzťahu k vôli dlžníka. Nič totiž nebráni ani fyzickej osobe, podnikateľovi, aby uzatvárala podobnú zmluvu ako fyzická osoba nepodnikateľ.

Obdobný právny názor čo sa týka posúdenia uvedených zmlúv o úvere ako spotrebiteľských a konkrétne ako zmlúv o pôžičke posúdil aj Krajský súd Banská Bystrica vo svojich rozhodnutiach spisová značka 4CoE/100/2013, spisová značka 13CoE/165/2013 a spisová značka 15Co/497/2014.

Keďže súd dospel k záveru, že vzťah založený zmluvami o úvere medzi účastníkmi konania je vzťahom spotrebiteľským, súd posudzoval predmetné zmluvy aj podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ku dňu účinnosti jednotlivých zmlúv.

Preskúmaním obsahu všetkých troch zmlúv o úvere uzavretých účastníkmi konania súd dospel k záveru, že zmluvy neobsahujú zákonom vyžadované náležitosti podľa citovaných ustanovení zákona.

Zmluvy o úvere v časti podpísanej účastníkmi konania neobsahujú údaj o termíne konečnej splatnosti tohto úveru.

Uvedené zmluvy neobsahujú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru a tiež neobsahujú ročnú percentuálnu mieru nákladov.

Uvedené zmluvy však neobsahujú ani výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov a neobsahujú ani prípadne poradie v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. je potrebné zmluvy o úvere považovať za bez poplatkov a bezúročné.

Z uvedeného dôvodu žalobkyni vznikla povinnosť vrátiť žalovanému istinu poskytnutého úveru bez úrokov a bez poplatkov.

Z uvedeného je zrejmé, že z titulu Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 04.10.2015 vznikla žalobkyni povinnosť vrátiť žalovanému sumu 350,--Eur, pričom vrátila sumu 680,--Eur (viď č. I. 5 opak spisu), čím jej vznikol preplatok 330,--Eur. Z titulu Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 06.06.2013 vznikla žalobkyni povinnosť vrátiť žalovanému sumu 2 700,--Eur, pričom vrátila 5 307,--Eur (viď č. I. 4 opak spisu), čím jej vznikol preplatok 2 607,--Eur. Z titulu uzatvorenej Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 10.07.2013 vznikla žalobkyni povinnosť vrátiť žalovanému sumu 350,--Eur, pričom vrátila sumu

650,--Eur (viď č.l. 6 opak spisu), čím jej vznikol preplatok 300,--Eur. Celkový preplatok žalobkyni voči žalovanému tak predstavuje sumu 3 237,--Eur.

Súd v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka vyhodnotil uvedené zmluvy o úvere ako neplatný právny úkon, nakoľko svojim obsahom aj účelom odporujú konkrétne zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe vyššie uvedených skutočností preplatenie úverov žalobkyňou žalovanému o sumu 3 237,--Eur preto predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný žalobkyni vydať, nakoľko ide o majetkový prospech, ktorý získal plnením bez právneho dôvodu.

Súd priznal v zmysle § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka žalobcovi aj úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho, ktorý mu bol uvedený vo výzve na dobrovoľné plnenie, teda vrátenie bezdôvodného obohatenia (viď č. I. 3 spisu), a to počnúc od 22.05.2015.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalobkyňa si uplatnila trovy v súvislosti s právnym zastúpením advokátom JUDr. Petrom Rybárom. Právny zástupca žalobkyni si uplatnil a vyčíslil trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 668,24 Eur, pričom vychádzal zo základnej sadzby za jeden úkon právnej pomoci vo výške 121,17 Eur a z režijného paušálu za rok 2015 vo výške 8,39 Eur. Právny zástupca žalobkyne si uplatnil úkony právnej služby, a to: prevzatie a príprava zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie žalobkyne k odporu žalovaného a účasť na pojednávaní dňa 20.10.2015. Spolu štyri úkony právnej pomoci a 4krát režijný paušál v celkovej výške 518,24 Eur.

Právny zástupca žalobkyni si uplatnil aj hotové výdavky, a to za stratu času na účasti na pojednávaní dňa 20.10.2015 v zmysle § 17 ods. vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za cestu Košice - Lučenec a späť v čase 135 minút (10 x 13,98 Eur = 139,80 Eur), z ktorého hotového výdavku si však uplatnil len sumu 100,--Eur.

Právny zástupca žalobkyni si uplatnil aj cestovné za cestu na pojednávanie z Košíc do Lučenca a späť dňa 20.10.2015 v celkovej výške 82,49 Eur, z ktorej sumy si však uplatnil len sumu 50,--Eur. Celkové trovy právneho zastúpenia sú vo výške 668,24 Eur.

Po preskúmaní uplatnených a vyčíslených trov právneho zastúpenia právnym zástupcom žalobkyne súd zistil, že sú v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z.

Súd žalovaného zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. ako neúspešného účastníka v konaní vo výške 194,--Eur podľa položky 1 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. I O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.